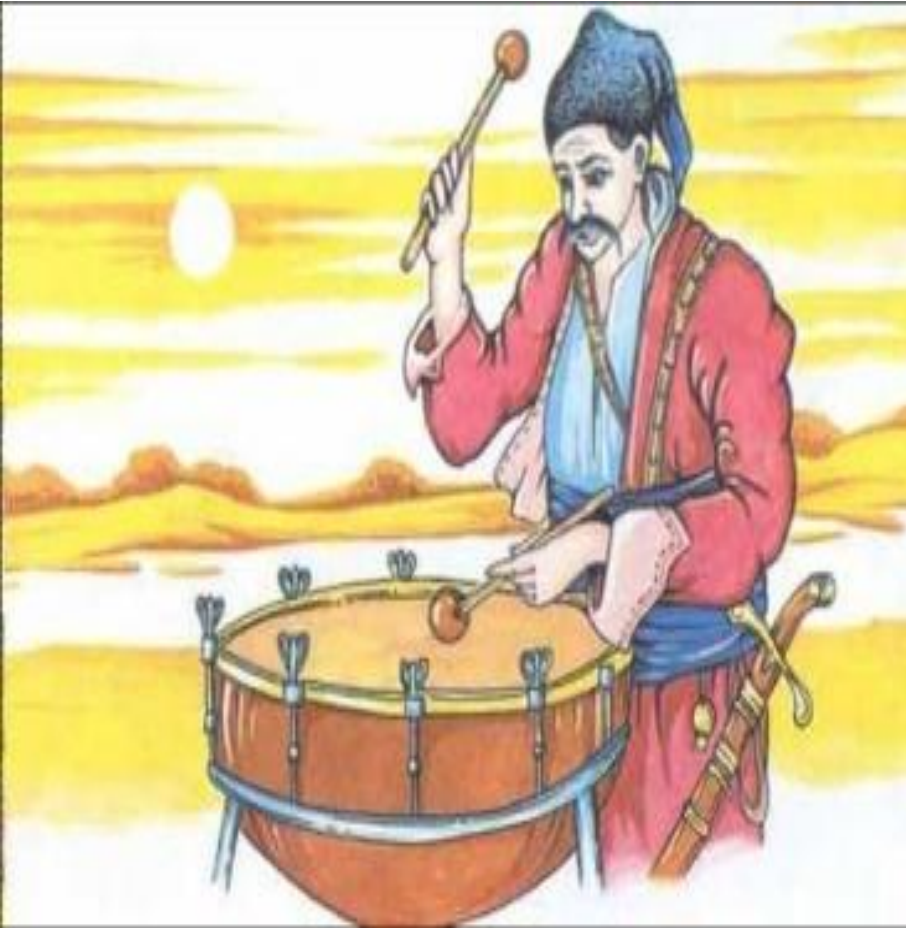

Пісня – душа народу, і це цілком закономірно, оскільки людське життя починається з колискової пісні, яка лине з материнських вуст, потім супроводжується різноманітними піснями в залежності від індивідуальних переваг кожного з нас, а закінчується обрядовими піснями під час того, як ми залишаємо цей світ.

Найпопулярніші народні пісні-історичні пісні, які склалися нашими предками під час бойових походів, у кровавих та нещадних січах, під час відпочинку та на всіх інших дорогах козацької слави

у середні віки українські пісні відображали важку долю українського народу, висловлювали протест проти солдатчини, панщини, кріпацтва та приниження з боку інших держав.

Обрядові пісні, які склалися з моменту утворення української культури и передавалися із покоління в покоління, дійшли до нашого часу, в більшості своїй, у вигляді колядок та щедрівок, що виражають піднесений настрій та святкову суєту.

А ось навесні, коли все навкруги оживало, коли яскраві весняні барви природи тривожили чуйні серця української молоді, над нашими селами лунали веснянки. Вони поєднували радість очікування и тихий смуток невідомості.

Дійшли до наших часів і інші святкові пісні, та пісенні твори, які відображають повсякденне життя нашого народу.

Пісня... Українська...
Народна...
Милозвучна... Лине
віками по Україні. Ча
рують нас мелодійні
пісні та думи.

Україна моя починається
Там, де доля моя усміхається,
І, як пісня, як спів солов'їний,
Не кінчається Україна.

